

Прогулянка Хрещатиком із Вірою Агеєвою

Юрій Гундарєв

Здавалося вже, що вислів: "Книга — найкращий подарунок" сьогодні, в епоху інтернету, має дещо ностальгічний відтінок. Але тепер зрозумів: ніколи не варто поспішати з передчасними висновками...

Ось зовсім недавно на свій день народження отримав від близької мені людини подарунок — нову книгу Віри Агеєвої "Марсіани на Хрещатику" (Київ, "Віхола", 2023 рік).

Так, Віра Агеєва, знана літературознавиця, лауреатка Шевченківської премії...

Узяв книжку до рук, трохи погортав сторінки, відокремив від обкладинки закладку... А потім так занурився, що навіть і не помітив, що перед очима вже останні речення.

Починав читати про марсіан — представників "Майстерні революційного слова", яку було утворено 1926 року в Києві. Але у процесі читання зрозумів, що йдеться про марсіан вищого гатунку — про творців нової духовної планети.

Із великим задоволенням прийняв запрошення авторки — ніби на машині часу, перенестися на сто років назад, щоб прогулятися тогочасними київськими вулицями, відчувти дивовижно творчу атмосферу...

Ось у "Льоху мистецтв" на Городецького п'є каву елегантний Лесь Курбас.

Чую глухуватий делікатний голос: "Сестру я вашу так любив — Дитинно, злотоцінно..." Це Павло Тичина промовляє чарівні рядки у підвалі готелю "Континенталь".

А це рівно о третій (кияни навіть звіряли годинники) виходить на прогулянку стрункий сивобородий Іван Нечуй-Левицький...

Пригадую, як у студентські роки готував під проводом свого викладача — молодій імпазантної Тамари Щербатюк, майбутньої мами українського телебачення, літературно-художню сторінку "Київські адреси Лесі Українки" для навчального ТБ Київського університету ім. Т. Шевченка. Навіть спілкувався з бабусею, якій ще дівчинкою поталанило бачити живу Лесю...

Книга Віри Агеєвої — це феєричне багатоголосся: поети, художники, літературно-мистецькі кав'ярні... Це Київ — справжній елітний європеець! Це українське новаторське мистецтво, яке випереджало свій час.

Відклавши цю книжку, аж ніяк не хочеться розлучатися з її героями, й у цьому я вбачаю її найголовнішу для себе цінність.

Так, я одразу перечитав "Місто" Валер'яна Підмогильного, "Будівлі" Миколи Бажана, відкрив для себе модернову ритміку Михайля Семенка...

Навіть склав чималенький список читання: "Дівчина з ведмедиком" Віктора

Домонтовича, "Майстер корабля" Юрія Яновського, поезії Євгена Плужника...

Отже, запрошую всіх колег на Хрещатик — до марсіан!

Тримаймо у руці томик Віри Агеевої, щоб знайти одне одного...